

ära, näitasivad seda leidu oma wanematele ja andsivad suurem osa nende käte, kellest nemad ühe kiriku lasivad ehitada, kellele nimi „Kullamaa“ kirik pandi. Selle mälestuseks saanud weel uuemal aeal iga Püha päawal seal kirikus nende alustajate eest tänu tehtud. Kus see ussi kroon jäänud, teadivad sealt rahwas praegugi weel küllalt rääkida.

Tart risti papp.

Talumees müütas linna turu peal ühte emist kõige pörjastega. Ühe linna herra läks ta juure kauplema, tahtis teda pilgata ja ütles: „Talupoeg, mis so lastel wiiga on, et n'ad nõnda nutwad?“ Peremees ei pannud pahaks, et teda pörjaste isaks ehl pörjad tema lasteks nimetati, waid ütles: „Ei, auulik herra, ei n'ad ei nuta mitte, nagu Teie arwate, waid n'ad rõõmustawad endid wäga selle ülle, et nende risti papp neid waatama ja teretama tulnud.“ Herra mõistis, mis see wastus tähendas ja läks oma teed.

Ära pillka talupoega, Sest tal pole mite aega
Pillkamisi wälja mõelda, Targaste sul' waista öölda.
Ära mõtle, et ta rumal, Ehl ta pää on lerge rumal.
Katju teda pilgata, Kõll ta mõistab wastata.

Noort'jand.

Üks linna noormees sai warguse pealt jälle linni wõetud ja wangi torni pandud, kus ta juba mõnda korda istunud. Politsei kohtu herrad küsisivad teda: „Kuule lehm, sina tuled

juba kinnuet korda wangi hoonesse?“ Sest ta oli neile wäga tuttav. „Kas mina? jah see on tõsi,“ wastas loer julgeste. „Jah herrad, teil on õigus. Sest lust linna noored mehed ehl noort'jandad wahesti muidu slla jaowad, kui isa peab jälle teist wiisi katsuma, kui töö kaela peale wautab. Kui poleks siin wangi hoomid olemas, siis oleks küll meite suguste meestel wäga sagedaste nälg käes ja peenile pens olemat.“

Walla üle walitseja mees.

Üks kogukonna kooli õppetaja tuli ühe mõisniku juure ühe tarwilise asja pärast, kes tema nime ja seisust küsis. Ta ütles seda ja lisas weel linna juure: „Mina olen ille walla walitseja mees.“ „Mis walla walitseja mees,“ küsis mõisnik, „kuidas sa seda wõid olla?“ „Lubage ma seletan, auus herra, kuidas ma see olen,“ ütles kooli õppetaja. „Mina walitsen walla laste üle ja lapsed walitsewad oma emade üle ja nendel on jälle illem wõimus isade, see on: oma meeste üle. Waatke nõnda olen mina kõige oma walla walitseja mees.“

Linna Peena.

„Kuule, Peena! mis sa wõttad sealt mo kirjutuse laua pealt, wiskad ahju ja põletad ära?“ ütles kohtu kirjutaja oma tüdrukule, keda ta lühikele aea eest linna koolist oma juure teenima wõtnud. — „Täis kirjutud raamatud ja paberid; need walged ehl puhtad lasen ma olla,“ wastas Peena, kes oma täis kirjutud kooli raamatutega isa nõnda oli teinud.

Samba walu waista.

Katju jalad hästi soea wee sees pidada, mis nõnda pala on, et wõid wälja kannatada, aga et mite jalgu ära ei põleta; ehl sa hästi külma wee sees hoida, nõnda kui wõid;